

Vártál, rossz vonatra szálltál,
eltévedtél, kényszerpályán álltál.
Fáztál, napsütésre vágytál

és bízta, a hálátlannak adta.

Minden régi hiba, vissza köszön újra,
álmodd az életed már, éld meg az álmaid.
Csak te rád vár, mert itt van benned,
a holnap, mire tegnap vártál.
És ma van a tegnap is, mit holnap vártál,
hogy végleg elmúlt.
Nem kérdezel többé és nem is kétkedel,
Önmagadba nézel és önmagad leszel.

Ébredj fel!

A tegnap ott ül a lelken,
változtatnál, de nem tudsz a lényegen.
Én értem és nem is számon kérem,
így terveztek a sors műhelyében.

Minden régi hiba, vissza köszön újra,
álmodd az életed már, éld meg az álmaid.
Csak te rád vár, mert itt van benned,
a holnap, mire tegnap vártál.
És ma van a tegnap is, mit holnap vártál
hogy végleg elmúlt.
Nem kérdezel többé és nem is kétkedel,
Önmagadba nézel és önmagad leszel.

Elszáll a perc, lemegy a nap,
Nem tudja senki, mennyi maradt.

Álmodd az életed már, éld meg az álmaid.
Csak te rád vár, mert itt van benned,
a holnap, mire tegnap vártál.
És ma van a tegnap is, mit holnap vártál
hogy végleg elmúlt.
Nem kérdezel többé és nem is kétkedel,
Önmagadba nézel és önmagad leszel.

Ébredj fel!

A rosszat feleltsd el,
Élni élned kell!